

consultatie

Wijzigingswet financiële markten 2015

Voorgesteld wordt om de overheidsbijdrage aan de financiële toezichthouders af te schaffen, zodat marktpartijen de gehele begroting van de toezichthouders gaan financieren. Hierdoor worden de zorgen die DUFAS¹ heeft over de *governance* structuur rond het budget van de toezichthouder pregnanter. Immers, tot nu toe zijn de belangen van de overheid en marktpartijen *aligned* en merken beiden het direct in de portemonnee als de begrotingen van de toezichthouders omhoog gaan. De door marktpartijen gedragen kosten van het toezicht worden doorberekend in de kostprijs en dus uiteindelijk door de klant betaald. Teneinde de voortdurende stijging van de toezichtkosten te beheersen pleit DUFAS er daarom nadrukkelijk voor dat:

- minister en parlement de begrotingen en jaarverslagen van de toezichthouders expliciet bespreken,
- de Rekenkamer de bevoegdheid krijgt de financiën van de toezichthouders ook op doelmatigheid te onderzoeken
- het budgettair plafond dat voor 2012-2017 door de minister van Financiën met de toezichthouders is afgesproken, wettelijk wordt vastgelegd.

Daarnaast vragen wij aandacht voor de tekorten bij de pensioenregelingen van de toezichthouders. Omdat de problemen zijn ontstaan in het verleden, moet naar de mening van DUFAS de reparatie in de (nabije) toekomst ook worden gedragen door overheid en markt gezamenlijk aan de hand van de financiële verdeelsleutel zoals die vóór deze wetswijziging gold.

Het wetsvoorstel behelst een groot aantal onderwerpen. Op de meeste heeft DUFAS geen commentaar, veelal omdat wij het ermee eens zijn.

Wet bekostiging financieel toezicht

De wijzigingen in de Wet bekostiging financieel toezicht zijn voornamelijk het gevolg van het regeerakkoord van de huidige coalitie, waarin is bepaald dat de overheidsbijdrage aan de financiële toezichthouders wordt afgeschaft² en marktpartijen de gehele begroting van de toezichthouders gaan financieren. Blijkens de MvT levert dit voor de rijksoverheid een jaar-

¹ DUFAS is de belangenvereniging van de Nederlandse asset management sector (vermogensbeheer, beheer van beleggingsinstellingen) en kent naast onafhankelijke asset managers leden uit de bankensector, verzekerings-, vastgoed- en pensioensector. DUFAS is lid van EFAMA, de belangenvereniging van Europese asset managers. Zie voor meer informatie www.dufas.nl

² Art. II, onderdeel E van het wetsvoorstel.

lijkse besparing op van bijna € 40 mln, op basis van de cijfers over 2013.³

Overheid heeft geen belang meer bij kostenbeheersing

DUFAS merkt hierover op dat hierdoor de zorgen die wij hebben over de *governance* structuren rond het budget van de toezichthouder pregnanter worden. Immers, tot nu toe is er een direct parallel (financieel) belang van de overheid en de markt bij het beheersen van de kosten van toezicht en toezichthouders. Indien de begroting van de AFM en/of DNB omhoog gaat, merken zowel de overheid als marktpartijen dat direct in de portemonnee.

De kosten van toezicht die bij de financiële instellingen in rekening worden gebracht zijn voor de betreffende ondernemingen kosten, die bij plotselinge verhoging op korte termijn ten laste van de verlies- en winstrekening komen, maar op lange termijn worden ingeprijsd in de producten en diensten van de onderneming. Met andere woorden, de kosten van toezicht worden in de toekomst in zijn geheel uiteindelijk betaald door de klanten van de financiële sector.

In dat verband baart het ons zorgen dat er nauwelijks meer een direct (budgettair) belang is bij de overheid, die de begrotingen van de toezichthouders goedkeurt, om de kosten van toezicht in de hand te houden.

Na de hier voorgestelde veranderingen pleiten wij er daarom nadrukkelijk voor dat minister en parlement de begrotingen en jaarverslagen van de toezichthouders expliciet bespreken, teneinde de voortdurende stijging van de toezichtkosten te beheersen. Daarnaast dient de Rekenkamer de bevoegdheid te krijgen de financiën van de toezichthouders op doelmatigheid te onderzoeken. Tenslotte moet het budgettair plafond dat voor 2012-2017 door de minister van Financiën met de toezichthouders is afgesproken, wettelijk worden vastgelegd.

Overgangsrecht

Daarnaast vragen wij aandacht voor de tekorten bij de pensioenregelingen van de toezichthouders. Deze zouden gebenchmarkt moeten worden aan de pensioenregelingen van andere Zelfstandige Bestuursorganen met een publieke taak, alvorens eventuele lage dekkingsgraden gerepareerd worden.

Omdat deze problemen van lage dekkingsgraden zijn ontstaan in het verleden, moet naar de mening van DUFAS de reparatie in de (nabije) toekomst ook gedragen worden aan de hand van de financiële verdeelsleutel zoals die vóór deze wijziging gold.

Concentratie bank- en effectenrecht

Voorgesteld wordt om door invoeging van een nieuw art. 1:23a, Wft⁴ de behandeling van civiele rechtszaken op het gebied van het bank- en effectenrecht (met name kennelijk zaken inzake het verlenen van beleggingsdiensten, het verrichten van beleggingsactiviteiten en het aanbieden van effecten aan het publiek) te concentreren bij de rechtbank Amsterdam.

³ Pagina 7, 2^e alinea, MvT.

⁴ art. 1, onderdeel B.

DUFAS ondersteunt dit streven, maar tekent wel aan dat het concept artikel 1:23a Wft zal aanleiding geven tot veel juridische discussie. Artikel 1:23a Wft is beperkt tot beleggingsdiensten, beleggingsactiviteiten en het aanbieden van effecten als gedefinieerd in artikel 5:1 Wft. Een aantal belangrijke financiële diensten die ook grote beleggingscomponenten kennen ontbreekt. Wij denken aan verzekeringsdienstverlening met een beleggingscomponent, PPI's, hypotheekverlening etc. In dit verband kan gekeken worden naar het KiFiD dat ook over deze andere financiële dienstverlening recht spreekt.

Als de wetgever expertise ook bij de burgerlijke rechter zou willen centraliseren, zou dit ervoor pleiten de rechtbank Amsterdam bevoegd te maken voor alle financiële diensten, niet alleen maar beleggingsdiensten, beleggingsactiviteiten en het aanbieden van effecten.

Artikel 1:23a Wft kan aanleiding geven tot veel discussie en vertragingstactieken bij procedures. De dienstverlening zal immers eerste gekwalificeerd moeten worden, voordat beoordeeld kan worden of rechtbank Amsterdam bevoegd is. Valt bijvoorbeeld de aansprakelijkheid van begeleidende banken jegens beleggers bij een emissie van effecten onder de werking van art. 1:23a Wft? De begeleidende banken verleenden wel een beleggingsdienst, maar niet aan de gedupeerde beleggers. Ook dit pleit ervoor een zeer ruime definitie op te nemen in art. 1:23a Wft of in de toelichting.

Wij zijn gaarne tot nadere toelichting bereid. Daarvoor kunt u contact opnemen met

mr. R.E. (Ron) Batten
senior policy advisor
☎ 070 333 8778
✉ rb@dufas.nl